

Pukin juuret

Joulupukki on aina totuttu otamaan jonkinlaisena itsestäänselvyytenä. Joka jouluaatto hän vääntäytyy ovesta sisään, jakaa lahjat, kuuntelee peneksien laulut, ottaa isännän tarjoamat jouluryypyt ja häipyi hoippuen sinne mistä on tullutkin. Ei koira perään hauku eikä kuu kumota. Kukaan ei kysy mikä tämä turilas on miehiään, kukaan ei ole kiinnostunut hänen todellisesta minästään. Jos joku muu karvaturrikka änkeäisi pirttiin kerran vuodessa, kyllä olisi kyselijöitä, poliisista alkaen. Ja paperit katsottaisiin tarkkaan.

Joulupukin elämäkerran julkaiseminen on siis viimeistään nyt enemmän kuin paikallaan.

Kuten kaikki vähänkin merkittävät herrasmiehet tässä maassa, Joulupukkikin syntyi joskus vuosisadan vaihteessa kainuulaisen metsätyömiehen poikana pienen torpan suureen lapsikatraaseen.

Jo pienenä hänessä havaittiin selviä poikkeavuuden merkkejä. Suoraan sanottuna poikaa pidettiin vähän pöljänä. Kun muut lapset hyppäsivät myrrää tai oli-

vat konkkasilla, Joulupukki istui petäjänlatvassa ja vuoleskeli puupistooleita. Niillä hän sitten varusti muiden mukuloiden sotalaikkejä, mutta halusi itse olla aina rauhansovittelijana.

Vartuttuaan Joulupukki lähti Kajaanin lyseoon. Hän tapasi siellä mm. tulevan presidentin Urho Kekkonen, joka myös kävi koulua Kajaanissa. Urkki ja Pukki eivät tulleet alkuunkaan toimeen toistensa kanssa, mikä osittain selittää Pukin myöhemmän ajautumisen Korvatunturille. He kilpailivat keskenään henkeen ja vereen, ja toinen teki aina täsmälleen päinvastoin kuin toinen. Kun Urkki hyppäsi korkeutta, Pukki harrasti limboa. Kun Pukki alkoi kasvattaa partaa ja tukkaa, Urkki toimi päinvastoin. Kun Urkki liittyi maalaisliittoon ja Akateemiseen Karjala-Seuraan, Pukki liittyi demareihin ja Nuoriin Kotkiin. Kun Pukki sai ihmisiltä kilttejä kirjeitä, Urkki alkoi kirjoitella hävyttömiä kirjeitä. Kun Urkki lähti etelään, Pukki lähti pohjoiseen. Ja niin edelleen.

Vasta myöhemmin Urkin ja

Pukin elämäkaarissa on ilmennyt yhtäläisyyksiä. Molemmat ovat esimerkiksi joutuneet johtamaan tonttulaumaa.

Nuorena miehenä Pukki oli erittäin komea, pitkä, tumma ja parrakas. Hän oli tietysti suosittu tyttöjen keskuudessa, jopa niin että juuri siitä syystä hän sai alunperin lempinimen Pukki. Sen jälkeen kukaan ei ole häntä muulla nimellä tuntenutkaan.

Koulun päätyttyä Pukki siis suuntasi kohti Lappia tarkoituk-

senaan antautua lentojätjän uralle. Koska silloisella Aero Oy:llä ei kuitenkaan sattunut olemaan yhtään vapaata lentojätjän paikkaa, Pukki ajautui SDP:n piirisihteeriksi.

Hän eteni urallaan niin nopeasti, että pian hänestä alettiin suttua demarien seuraavana puheenjohtajana. Tällöin Helsingin herroille tuli hätä käteen, ja he päättivät järkätä Pukille sopivan maaherran paikan. Lapin läänin ei kuitenkaan ollut vielä perus-

tettu, ja Oulun katsottiin olevan vaarallisen lähellä Helsinkiä. Siksi päädyttiin siihen, että Pukki lähetettiin Korvatunturille Joulupukiksi. Hän oli liian kokeamaton havaitakseen nimityksen todellista tarkoistusta, oli raukka suorastaan ylpeä siitä.

Myöhemmin kun Lapin lääni sitten perustettiin, Joulupukki oli jo liian vanha sen maaherraksi. Jonkinlaisena takapiruna hän on sentään vielä heilunut. Hänen ansionaan pidetään esimerkiksi sitä, että läänin nykyinen maaherra on nimeltään Oinas, siis Pukin eräänlainen kaimapuoli.

Nykyisin Pukki-vanhuksen seuraajasta kuulemma kuiskutellaan sisäpiireissä kiivaasti. Nuordemarien ehdokkaana on tietävästi Korvatunturin esittelijäneuvokseksi äsken ylennetty P. Punakuono. Hän on tosin entinen poro, mutta koska hänellä on sopiva nimi ja jäsenkirja, pätevydestä ei tule ongelmaa.

Kukaan ei kuitenkaan tohdi kertoa uusia suunnitelmia ukolle tselleen, koska hänen sanotaan käyneen vanhoilla päivillään väjän äreäksi. Hän siis hoitaa virkaansa edelleen, vaikka tonttuen konklaavi on jatkuvassa saaisessa hälytystilassa siltä valtaalta, että uuden pukin valinta tulisi äkkiä eteen.